

[Christmas Møller.]

endelig blev gennemført, er jo et Udtryk for, at Sagen er blevet forelagt Vælgerne i meget god Tid, saa man kan komme med Ændringer til Forslaget, saaledes som Vælgerne nu maatte ønske det. Og der er jo ikke et eneste Menneske, der har sagt — det viser ogsaa den første Behandling, der har været her, det vil Forhandlingerne i Udvalget vise, det vil Partiet Venstres Betænkning kunne bekræfte —, der er ingen, der har sagt, at man ikke vil tale om Tingene, at man ikke gerne vil høre Ændringsforslag, at man ikke gerne vil se paa dem, at man ikke vil tale om dem og behandle dem. Det er jo slet ikke det, der er det springende Punkt i det, det ærede Medlem siger. Det ærede Medlem vil over for Vælgerne give det Udseende af, at man ved en Overenskomst mellem Partierne berøver Vælgerne en Indflydelse, en Stilling, en Magt, som de havde ifølge Grundloven. Døer siger jeg til det ærede Medlem: Hvis det var det ærede Medlem, der havde været med i en Grundlovsoverenskomst, med i et Grundlovsresultat, maaske ikke i Kommissionen, men her paa Rigsdagen, saa var det blevet forelagt Vælgerne paa nøjagtig samme Maade: Folketingsvalg, Landstingsvalg, Folkeafstemning. Der er aldeles ikke noget mærkeligt heri.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Den ærede sidste Taler søger stadig at inddrage i Diskussionen, hvorledes det vilde være gaaet, hvis jeg havde været med. Det er jo ganske ligegyldigt. Det, det kommer an paa, det er den Kendsgerning, at man naturligvis staar mindre frit over for Ønsker om Ændringer, naar tre Parter paa Forhaand har bundet sig til et Resultat, og det kan man ikke snakke sig fra, selv om man er nok saa veltalende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel nu nævnte, har jo ikke noget som helst at gøre med det, der foreligger over for Vælgerne. At et Parti, en Rigsdagsmand, paa et eller andet Tidspunkt maa træffe sit Valg, om han vil være med eller ikke til en bestemt Løsning af Sagen, har intet som helst at gøre med det

rent faktiske Forhold, at Vælgerne faar nøjagtig den Indflydelse, naturligvis, som er forudsat i Grundloven. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har jo heller ikke paa nogen Maade vist, hvorledes han da vilde have gjort det, om han paa et eller andet Tidspunkt, hvornaar er i denne Forbindelse ligegyldigt, havde været med til et Grundlovsforslags Gennemførelse her i Tinget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Den Idræt, det ærede Medlem nu hengiver sig til, er det, der i Militærsproget hedder March paa Stedet, og den ønsker jeg ikke at deltage i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Jeg gør opmærksom paa, at jeg fredeles fastholder mit Ønske om at tilendebringe Forhandlingerne om den foreliggende Sag i Løbet af Dagen.

Oluf Pedersen: Selvfølgelig er det ikke morsomt for den højtærede Finansminister at faa fastslaaet, at han regner en forøget Skatteudskrivning for at være en stigende Nationalindtægt. Finansministeren er jo nok klar over, at jeg i mine Betragtninger har den nationaløkonomiske Videnskab med Jens Warming paa min Side, men heroverfor sætter Finansministeren sin private Videnskab. Selv om det var rigtigt, at det var de rige, der betalte Skatterne, saadan som Ministeren aabenbart tror, og ikke den arbejdende Befolkning, saa mener jeg dog, at Metoden er helt ved Siden af.

Nu fortæller Ministeren, at jeg trækker Skatterne fra to Gange, men dette er ganske urigtigt. Jeg trækker Skatterne fra, for der bliver jo ikke mere Nationalindtægt, fordi man tager en Del af den i Skat og deler Pengene ud til andre til Indtægt en Gang til, og saa maa de, der har det som Udgift til Skatter, trække dem fra. Det glemmer Ministeren.

Jeg siger, at det er for saa vidt fiffigt regnet ud, men jeg kan ikke tænke mig, at Ministeren ikke selv er klar over Fiffigheden, for i modsat Fald er jeg bange for, at hvis man gik til at indføre den psykotekniske Prøve, som Ministeren ønskede skulde være for Rigsdagsmænd, ogsaa for Ministre, saa dumpede den højtærede Finansminister.